

med lystige Tilraab. Ogsaa Karsten var en interesseret Tilskuer. Han havde straks lagt Mærke til den smukke unge Dame og blev mistænkelig lang i Ryggen nu, mens han med Øjnene fulgte hendes slanke Skikkelse i Slagtummelen.

„Lad os komme afsted, Karsten!“ hviskede Jytte, der i Forvejen havde følt sig forstemt af den støjende Muntherhed. „Jeg befinder mig ikke vel.“

Et Kvarterstid efter var de paa Hjemvejen.

Ligesom paa Udturen sad Jytte mest i sine egne Tanker, mens Karsten nervøst røg den ene Cigaret efter den anden. Forinden Bortkørslen fra „Sofielyst“, da Jytte et Øjeblik blev ført bort af Søstrene Wamberg, der absolut vilde vise hende rundt i Hus og Have, havde han haft Lejlighed til at veksle nogle Ord med den unge „Hr. Johansen“, hvis virkelige Navn var Frøken Sølling. Han havde faaet at vide, at hun boede i København og var Gymnastiklærerinde i et af de store Pigeinstituter.

„Din Fætter behøver vi da ikke være bekymret for,“ sagde han, da de havde kørt et Stykke Vej. „Han er sikkert kommen paa sin rette Hylde. Det var jo virkelig en Idiot-Idyl.“

„Ja, der er endnu lykkelige Naturer til,“ sagde Jytte, der igen tænkte paa Meta og hendes Børn. Hun saae Veninden sidde derovre i sin Have sammen med Dihmer, som aabenbart ogsaa nu var falden til Ro og følte sig tilfreds. Meta havde skrevet om en stor Midsommerfest, hvortil han havde indbudt alle Godsets Beboere, og hvor der var bleven danset lystigt paa Engene lige til den sol-